

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 74535-11-20 שינו אמיתי נ' הירש

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט דניאל קירס

התובעת	עידית שינו אמיתי
	באמצעות ב"כ עוה"ד תומר אברהמי, עוה"ד עמירם אמיתי

נגד

הנתבע	דב הירש
	בעצמו ובאמצעות ב"כ עוה"ד דורונה הירש, עוה"ד אלי אדר

החלטה

- 1
- 2 1. זו תביעת לשון הרע (ותביעה בעילה של עוולות מסחריות) שהגישה התובעת נגד הנתבע,
- 3 בטענה שהנתבע פרסם נגדה לשון הרע בשמונה רשומות ("פוסטים") ברשת החברתית פייסבוק,
- 4 ובמכתב שהנתבע שלח לנציב התלונות על מייצגי המדינה, ללשכת עורכי הדין מחוז צפון ולמועצה
- 5 האזורית עמק המעיינות.
- 6
- 7 2. בהחלטה מיום 30.5.2021 פוצל הדיון בין שלב האחריות לשלב הנזק (ראו רע"א 2721/14
- 8 **פלוני נ' חברה פלונית**, פס' 6 (4.9.2014), והתקיימו הוכחות וסיכומים בשאלת האחריות. אדון
- 9 תחילה בשאלה אם התובעת הוכיחה שהפרסומים הנטענים פורסמו בידי הנתבע; לגבי אלה
- 10 שהוכיחה שפורסמו, אמשיך ואדון בשאלה אם הם כוללים לשון הרע נגד התובעת; ולאחר מכן אדון
- 11 בהגנות לפי חוק איסור לשון הרע.
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 74535-11-20 שינו אמיתי נ' הירש

תיק חיצוני:

האם התובעת הוכיחה פרסום בידי הנתבע

פרסומים נטענים 3-1

3. נטען בכתב התביעה כי פרסום נטען מס' 1 פורסם ביום 6.11.2018, כי פרסום נטען מס' 2 פורסם ביום 7.11.2018 וכי פרסום נטען 3 פורסם ביום 8.11.2018 (פס' 41, 45 ו-48). הנתבע טען שפרסומים נטענים 3-1 לא פורסמו מעולם (ע' 232 ש' 5-6). הוא טען כי גילה ביום 9.11.2018 כי נפרץ חשבון הפייסבוק שלו וכי לאחר שהשתלט עליו בחזרה, הוא מחק עשרות הודעות מבלי לבדוק או לקרוא את תוכנו (פס' 9 לכתב ההגנה). דא עקא, הנתבע הודה בעדותו כי פרסומים נטענים אלה אמנם פורסמו, ובדף הפייסבוק שלו ("הפרסום הראשון השני והשלישי נעשו בתקופה שהחשבון פייסבוק שלי לא היה בשליטתי, ידעתי על זה בשלב מאוחר יותר..." – ע' 86 ש' 3-4). הנתבע טען בכתב ההגנה:

"ההתובעת ציינה בכתב התביעה שהיא הגישה בקשה לפי פקודת ביזיון בית המשפט [בהליך המקביל שבין הצדדים, ת"א (שלום עפ') 7581-09-15 ולהלן: **ההליך המקביל**] בגין הפרסומים הנ"ל ואף טרחה לצרף לכתב התביעה עותק של התגובה הראשונית של הנתבע לבקשת הביזיון. ואולם התובעת ובא כוחה המעורב בסכסוך עד צוואר, שכחו לציין כי הוגשה הודעה משלימה מטעם הנתבע ואשר כוללת גם תצהירים של חוקר פרטי שבדק את מכשיר הטלפון של הנתבע ומאשר כי הוא נפרץ וגם תצהירים וראיות נוספות שיפורטו מייד ואשר מאשרות כי הטלפון נפרץ. חשוב לציין כי חקירת הפריצה מובילה לכיוונה של התובעת ובעלה וכי חלק מהחומרים שבהם נעשה שימוש בעת הפריצה היו בידיהם בלבד. בנוסף צורף לתגובת הנתבע תצהיר של מר שמשון נוי המפרט כי במועדים האמורים לעיל הוא ביחד עם הנתבע וחברים נוספים טיילו בגיפים באזור בקעת הירדן, באזור ללא כיסוי תקשורת סלולארית והוא עצמו היה שותף לגיף ולנסיעה וללינה ביחד עם הנתבע ועל כן הוא עד ראיה לכך שלנתבע לא הייתה הזדמנות ולא הייתה יכולת להשתמש בפייסבוק באותם ימים.

....

...כפי שנראה מייד הפרסומים כולם הוסרו ב-9.11.18. כמפורט בתצהיר החוקר הפרטי רונן נווה שצורף לעיל, דבר הפריצה למכשיר הטלפון הנייד של התובע [כך] התגלה בערב שישי ה-9.11.20. עם היוודע דבר הפריצה למכשיר, כלומר בערב ה-9.11.20, אשת הנתבע פרסמה בפייסבוק את ההודעה הבאה: 'שלום לכולם, אני מעדכנת שמישהו השתלט על חשבון הפייסבוק של דב, מתחזה אליו וכותב שטויות בשמו. אנו מטפלים בנושא'. ובשעות המאוחרות יותר, ב-9.11.18, לאחר

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 74535-11-20 שינו אמיתי נ' הירש

תיק חיצוני:

1 ההשתלטות החוזרת על המכשיר, הנתבע עצמו מחק את כל ההודעות שנכתבו
2 בפייסבוק שלו... " (פס' 8-9).

3
4 כפי שאפרט, לא מצאתי כי הנתבע הרים את הנטל להראות כי חשבון הפייסבוק שלו נפרץ.

5
6 בתצהיר (לשון יחיד) הנזכר של חוקר פרטי, נרשם:
7

8 "אני הח"מ רונן נווה ת.ז. [מספר הזהות מולא בכתב יד – ד"ק] לאחר שהזהרתי כי
9 עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר
10 בזה בכתב כדלקמן:
11

12 1. אני נותן תצהיר זה לעדות בבית המשפט.
13 2. אני חוקר פרטי.

14 3. בערב שיש – 16.11.18 עו"ד דב הירש שכר את שרותי משרדנו בעקבות פריצה למספר
15 אפליקציות בטלפון הנייד ובמחשב שלו (פייסבוק, גוגל ווצאפ).

16 4. משרדנו מתמחה בין היתר בתחום זה.

17 5. עד כה ביצענו מספר פעולות ובניהן: השתלטות חוזרת על האפליקציות הנ"ל, ופעולות
18 למניעת פריצות נוספות. וכן ביצענו מספר פעולות חקירתיות לאיתור האחראים
19 לפריצה.

20 6. חקירתנו בעיצומה.
21 ".....
22

23 6. בעדותו של מר נווה, עלה כי מר נווה בעצמו לא ביצע בעצמו כל פעולה של השתלטות חוזרת
24 על היישומנים הנטענים (ע' 134 ש' 3-4). אדרבה, הוא העיד כי הוא אינו איש מחשבים (ע' 133 ש'
25 23), וכי הוא הביא איש מקצוע (ע' 133 ש' 25), ואיש המקצוע הוא אשר ביצע את הפעולות (שם, שש'
26 28-27). משמע, הנתבע כלל לא הביא לעדות איש מקצוע אשר יעיד מידיעה אישית על כך שנעשתה
27 פריצה.
28

29 7. זאת ועוד. מר נווה העיד בענין שמו של איש המקצוע הנטען "אם אני לא טועה בחור בשם
30 אדם. אבל זה היה מזמן" (ע' 135 ש' 29). לא היה בידי מר נווה, והנתבע לא הציג, כל מסמך המתעד
31 הזמנת השירותים ממנו או מנותן השירותים הנטען, תשלום בגינם או פעולות שבוצעו על-פי הנטען
32 (ע' 133 ש' 7-15).
33

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 74535-11-20 שינו אמיתי נ' הירש

תיק חיצוני:

8. בנוסף יצוין כי התאריך ברשום בתצהירו של מר נווה כתאריך שבו ניתנו השירותים – יום 16.11.2018 – אינו התאריך 9.11.2018 הנטען בכתב ההגנה ובעדותו של מר נווה (ע' 130 ש' 16), אלא תאריך החל שבוע לאחר מכן. ועוד: רשום בשני מקומות כי התצהיר הוחתם ואושר ביום 21.8.18, כלומר, כביכול חודשים קודם לאירועים הנטענים בגוף התצהיר. כאשר נשאל מר נווה על התאריכים הלא תואמים בתצהיר השיב "תשאל אותם" (ע' 133 ש' 6), כלומר את הנתבע ואת אשתו עו"ד דוריינה הירש (להלן: **עו"ד דוריינה**), שכן גם הנתבע הוא "עו"ד הירש" אשר רשומה כמחתימה על התצהיר. אולם בנוגע לתאריך 16.11.2018 הרשום בתוכן התצהיר בענין מועד מתן השירותים, תאריך הנוגד את גרסת הנתבע, יש לשאול בראש ובראשונה את מר נווה אשר חתם על ההצהרה הזו לאחר אזהרה.

9. עוד העיד מר נווה בתשובה לשאלה אם נעשו פעולות מניעתיות למניעת פריצה עתידית "לא יודע" (ע' 138, ש' 23-25). זאת, למרות שבתצהירו רשום כאמור "ביצענו...פעולות למניעת פריצות נוספות" (פס' 5 לתצהיר).

10. הנתבע כאמור טען בכתב ההגנה בין היתר לגבי המועדים של פרסומים נטענים 3-1-8- (6.11.2018):

"במועדים האמורים לעיל [מר שמשון נוי] ביחד עם הנתבע וחברים נוספים טיילו בגיפים באזור בקעת הירדן, באזור ללא כיסוי תקשורת סלולארית והוא עצמו היה שותף לגיף ולנסיעה וללינה ביחד עם הנתבע ועל כן הוא עד ראייה לכך שלנתבע לא הייתה הזדמנות ולא הייתה יכולת להשתמש בפייסבוק באותם ימים" (פס' 8).

11. הנתבע הביא לעדות לענין טענות אלה את העד מר שמשון נוי. במסגרת עדותו של מר נוי הוגש תצהיר שלו מההליך המקביל לפיו:

..."

2. אני מצהיר כי ביום שישי ה-9.11.18 בשעה 12:00 לערך, יצאתי יחד עם דב הירש [הנתבע], יורם בן ויאיר בן-לולו (עם ביתו הקטנה), לטיול גיפים בגלבוע. אני ודב נסענו בגיף אחד. ויורם ויאיר וביתו של יאיר נסעו בגיף אחר.
3. הטיול נמשך עד לשעה 17:30 ערך. דב נהג לכל אורך הטיול לא התעסק ולא נגע בטלפון שלו, למעט אולי מענה ל2 או 3 שיחות טלפון במקומות שבהם היו קליטה. זאת מאחר וכמעט לכל אורך המסלול אין קליטה לטלפונים ניידים.

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 74535-11-20 שינו אמיתי נ' הירש

תיק חיצוני:

- 1 4. אציין כי אני ודב תיכננו להיפגש לארוחת ערב עם המשפחות ואולם בסופו של דבר
2 זה לא יצא לפועל, משום שעם חזרתנו מהטיול דב נאלץ לשכור שירותיו של חוקר
3 פרטי משום שמישהו פרץ לו לפייסבוק ולאיימיל.
4 5. אציין כי שאלתי את דב מדוע איננו פונה למשטרה והוא ענה לי כי הוא איננו יכול
5 למסור את הטלפון הנייד שלו למשטרה עקב מידע המצוי בו וחוסה תחת חסיון עו"ד
6 לקוח.
7
8 "...
9
10 12. ראשית, אף לפי תצהיר זה הנתבע היה במספר נקודות בטיול הנטען שבהם היתה קליטה
11 לטלפון הנייד שלו.
12
13 13. שנית, ההצהרה בתצהירו של מר נוי בענין טיול בן חמש שעות ביום ששי 9.11.2018, סותר
14 את גרסת הנתבע בכתב ההגנה לפיה היה בטיול ב"ימים" הרלוונטיים לפרסומים 3-1, קרי 6-
15 8.11.2018 (ופרסום 4 מיום 10.11.2018).
16
17 14. שלישית, אף אם התצהיר אמת, עניינו טיול של כמה שעות ביום ששי 9.11.2018, ואין בו
18 כדי להצביע על חוסר האפשרות של הנתבע להיכנס לחשבון הפייסבוק שלו בכל המועדים
19 הרלוונטיים לפרסומים נטענים 3-1 (8-6.11.2018).
20
21 15. רביעית, בעדותו של מר נוי, ולפני שעומת עם תצהירו שניתן כשלוש שנים קודם לכן, מר נוי
22 ניסה "להדרים" עד מאד את הטיול בבקעת הירדן, מאזור הגלבוע לאזור ים המלח:
23
24 ש. הטיול הזה יום אחד יומיים שלושה ארבעה?
25 ת. יכול להיות גם וגם, למיטב זכרוני זה היה טיול לאזור ים המלח כי לפי האנשים
26 שהיו איתנו כאן יש כאן אדם שלא נמצא בד"כ ועד כמה שאני זוכר בא לים המלח עם
27 הבת שלו" (ע' 159 ש' 5-7).
28
29 כאשר עומת עם תצהירו בענין טיול לגלבוע, לא העיד מר נוי כי התבלבל והטיול היה לגלבוע
30 ולא לים המלח, אלא העיד:
31
32 ש. אז למה אתה כותב שזה היה טיול ג'יפים בגלבוע?
33 ת. כי עברנו בגלבוע זה כתוב במפורש" (ע' 159 ש' 8-9).

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 74535-11-20 שינו אמיתי נ' הירש

תיק חיצוני:

- 1
2 דא עקא, מה שכתוב במפורש בתצהיר אינו ש"עברו" בגלבוה בדרך ממקום אחר, אלא שמדובר
3 היה ב"טיול גייפים בגלבוה". וזאת, כאשר העד דבק בדבריו בענין ים המלח וטען שמרבית הטיול
4 היה בים המלח למיטב ידיעתו (שם, ש' 11). וראו דברים אלה מהמשך חקירתו הנגדית של מר נוי:
5
6 "ש. אם מרבית הטיול היה לים המלח מן הסתם היית כותב את זה בתצהיר כי שם
7 זה היה לגלבוה?
8 ת. השאלה על מה אתה רוצה לשאול את התצהיר, כשדב שאל אותי לגבי אותו יום
9 שישי אז דיברנו על יום שישי כי אז הוא בא אלי לרכב וביקש ממנו בחוץ לנהוג, הוא
10 רצה לנהוג ברכב, זה רכב שלי, לדב אין גיפ שטח אבל היה איתנו בטיול וביקש לנהוג
11 ואפשרתי לו.
12 ש. אני מבין שאתה לא רוצה לענות אבל ביחס לסעיף 2 אתה אומר שיצאת ביום שישי
13 בשעה 12:00 לטיול גייפים בגלבוה, הטיול נמשך עד לשעה 17:30 אחה"צ זה מה
14 שכתוב בתצהיר שלך. האם מה שכתוב בתצהיר לא נכון?
15 ת. אם זה התצהיר שאני חתום עליו זה נכון" (שם, ש' 12-20).
16
17 16. על רקע האמור לעיל, לא שוכנעתי מניסיון העד ליישב את שתי הגרסאות, ולטעון כי
18 התצהיר עניינו חלק מהטיול בלבד – כלומר, יום ששי מתוך מספר ימי טיול (שם, ש' 27-29) ולהסביר
19 כי החלפת נהגים בשעה 12:00 בתחנת דלק תוך כדי טיול של מספר ימים (ע' 161 ש' 14-26) מתיישבת
20 עם ההצהרה בתצהיר לפיה "ביום שישי ה-18.11.9. בשעה 12:00 לערך, יצאתי יחד עם דב הירש,
21 יורם בן ויאיר בן-לולו (עם ביתו הקטנה), לטיול גייפים".
22
23 17. סיכום בענין עדותו של מר נוי: אינני סומך ידי על עדותו של מר נוי, ועדותו אינה מצביעה
24 על אמת בגרסת הנתבע.
25
26 18. בכתב ההגנה טען הנתבע "חשוב לציין כי חקירת הפריצה מובילה לכיוונה של התובעת
27 ובעלה וכי חלק מהחומרים שבהם נעשה שימוש בעת הפריצה היו בידיהם בלבד" (פס' 8). אולם
28 החוקר הפרטי מר נווה העיד בפניי, כבר מספר שנים לאחר מכן, כי "אי אפשר לדעת מי פרץ" (ע'
29 130 ש' 9). הטענה לפיה חומרים שפורסמו בעמוד הפייסבוק של הנתבע היו בחזקתם של התובעת
30 ובן זוגה בלבד, התמקדה במהלך הדיון בפניי בשניים: במכתב התראה של פרופסור אבי וינרוט
31 שנשלח לנתבע, ובבקשה לבזיון בית המשפט שהגישה התובעת בהליך המקביל.
32
33 19. התובעת צירפה לכתב התביעה העתק אישור מסירת מכתב ההתראה של פרופסור וינרוט,
34 ורשום עליו כי השליח מסר אותו לאשת הנתבע דורניה [היא עו"ד דורניה הירש – ד"ק], בשעה 14:30

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 74535-11-20 שינו אמיתי נ' הירש

תיק חיצוני:

ביום 9.11.2018 (נספחי כתב התביעה, ע' 45 לקובץ "מנספח ה' עד נספח כ"ד"). פרסום נטען מס' 5 כולל בתוכו העתק מכתב ההתראה הזה, ולטענת הנתבע הוא פורסם חמש דקות לפני מועד מסירת מכתב ההתראה לאשתו:

"פרסום מספר 4 [הכוונה לפרסום נטען מס' 5 – ד"ק]. הפרסום בוצע, מכתב ההתראה הגיע אלי הביתה אבל הפרסום בוצע חמש דקות קודם לכן. כלומר, איך יכול, בשעה שהמכתב היה רק בידי התובעת, עוד בטרם הומצא אלי לביתי.... כבר היה פרסום שהנה מגיע מכתב התראה, צילום של המכתב וכולי" (ע' 231 ש' 30-34).

20. בכתב התביעה לא נטען באיזה מועד פורסם פרסום מס' 5 (פס' 56). פרסום מס' 5 צורף לכתב התביעה כנספח ט"ז. ראו את עדותה של התובעת לגביו:

ש. ובכל זאת, אם אנחנו כבר בנספח טז', באיזה תאריך הוא פורסם?

ת. המסמך של ויינרוט?

ש. לא, הפרסום כביכול שלי.

ת. זה היה ביום שישי אני זוכרת.

ש. באיזה שעה?

ת. אני לא זוכרת.

ש. תסתכלי על הפרסום, מישהו עשה בשעה 15:00 צילום מסך וכתוב שהפרסום בוצע לפני 35 ד[ק]ות, כלומר הפרסום בוצע בשעה 14:25. מתי מסרת לי את מכתב ההתראה?

ת. יש לך את אישור המסירה. יש מוסר שמסר, הוא דאג להעביר את המסמכים הללו אליך.

ש. אני מפנה אותך לנספח יג' בעמ' האחרון, ואני אומר לך שהמוסר הזה בכלל מסר לי את המכתב 5 דקות מאוחר יותר.

ת. אני לא אחראית לשעון שלו ולמה שהוא כתב מבחינת השעה. אני נתתי לו מסירה, שילמתי לו כסף, מה הוא כתב מבחינת השעה ומתי הוא מסר את זה, אין לי שמץ של מושג.

ש. אני אומר לך שזה מסמך שאת צירפת לכתב התביעה שלך ולשליח מטעמך, זה מסמך שהוגש על ידך ואת לא כופרת בתוכנו ולא טענת לגבי טעות פה.

ת. איזו טעות?

ש. טעות בשעה.

ת. אם השעון שלו לא היה מכוון? היית מזמין וחוקר אותו.

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 74535-11-20 שינו אמיתי נ' הירש

תיק חיצוני:

- 1 ש. אין לנו פה מחלוקת על השעה של ביצוע ההמצאה וגם דורינה תבוא ותעיד
- 2 על השעה, ומה שקורה שיש פה פרסום עם מכתב לפני שקיבלתי אותו,
- 3 ולפני שקיבלתי אותו הוא היה יכול להיות רק אצלך.
- 4 ת. אתה טוען שאני פרסמתי אותו?
- 5 ש. איך יכול להיות שיש פרסום של מכתב שהוא נמצא רק אצלך?
- 6 ת. ואצל אשתך דורינה.
- 7 ש. הוא לא, בשעה 14:25 הוא עדיין לא היה אצל דורינה.
- 8 ת. אני זוכרת שכב' השופט ויסאם חיר אמר שנמצא על שעון באנטליה? אני
- 9 יכולה לדעת אם השעון טעה או לא טעה בשעה? אני יכולה לדעת האם
- 10 השעון של המוסר היה מכוון אם לאו. מה אני קשורה לשעה שזה פרסום.
- 11 אתה פרסמת את זה ואתה צריך לדעת.
- 12 ש. באיזה ראיות שלך את כופרת, באישור מסירה או בשעת פרסום?
- 13 ת. הפרסום שלך הוא ממך, מבחינת השעה אני לא אחראית למה
- 14 שהמוסר...הטעות נמצאת בשעה שזה כתוב כנראה. אני לא יכולה לדעת
- 15 לגבי אישור המסירה כי אני לא כתבתי איתו. לשאלת בית המשפט האם
- 16 הטעות נמצאת באישור המסירה או בפרסום לעניין השעה (העדה
- 17 משתהה), אני משיבה מבחינתי באישור מסירה.
- 18 ש. למה לא טענת בכתב התביעה שלך שיש טעות באישור המסירה? הרי זו
- 19 טענה שלא מפתיעה אותך ושמעת אותה בבקשת הבזיון.
- 20 ת. כי כב' השופט חיר ענה לך בצורה מאוד ברורה שזו לא טענה שמצדיקה
- 21 בכלל התערבות בגלל שיש שעון ואני לא יודעת אם השעון של המוסר היה
- 22 מכוון אם לאו, והאם השעון בטלפון היה מכוון. אלה דברים שאין לי
- 23 שליטה עליהם וכב' השופט חיר הבהיר לך.
- 24 ש. זה מוסר מקצועי?
- 25 ת. אם יש לך בעיה עם המוסר, תזמין אותו. לטעמי המוסר הוא מקצועי,
- 26 שילמתי לו כסף שיבצע מסירה.
- 27 ש. את מודה ששמעת את הטענה הזו לא בפעם הראשונה, אצל כב' השופט
- 28 חיר, ובכל זאת התעלמת ממנה והגשת את כתב התביעה מבלי להתמודד
- 29 עם טענה זו ואני אומר לך שאין לך דרך להתמודד איתה. השליח אם
- 30 יתייצב פה, יש תצהיר שלו והוא יעמוד על רגליו האחוריות שהוא מסר
- 31 בשעה הכתובה – 14:30 והפרסום הנטען על ידך היה 5 דקות קודם לכן,
- 32 וזה מוכיח שהפרסום הזה מזויף ולא נעשה על ידי משום שלא יכולתי
- 33 לפרסם אותו 5 דקות לפני שקיבלתי את המכתב.

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 74535-11-20 שינו אמיתי נ' הירש

תיק חיצוני:

- 1 ת. אני לא אחראית למה שהמוסר כתב מבחינת השעה. כשהיינו בדיון אצל
2 כב' השופט חיר, שמעתי את תגובתו, איך הוא התייחס לעניין השעות
3 והפריך את טענתך ומבחינתי לבוא ולהתעסק בעניין של שעה של פרסום,
4 אין לי מושג איזה שעות היה לו ואני לא יודעת מה השעות שהוא כתב. נתתי
5 לו מסירה, שילמתי לו כסף וקיבלתי את המסירה בחזרה, זה הכל.
6 ש. צירפת את הפרוטוקול אצל כב' השופט חיר כנספח ל', אין שום זכר למה
7 שאת אומרת.
8 ת. הוא אמר לך את זה בדיון עצמו ובחיים לא אשתמש בדבריו של כב' השופט
9 חיר שלא היו נכונים. הוא אמר לך 'אם השעות בטלפון על חו"ל...' (נע' 25
10 ש' 3 – ע' 36 ש' 21).
11
12 21. אעשה מעט סדר בדברים. בניגוד לדברי התובעת במצוטט לעיל, כאשר היא הגישה את
13 אישור המסירה והיא זו שטוענת שיש טעות באישור המסירה שהיא הגישה, לא הנתבע היה צריך
14 להזמין את המוסר לעדות בענין הטעות הנטענת בידי התובעת. אולם האם סביר שהתובעת או בן
15 זוגה יפרסמו על עצמם את הדברים כדלקמן שבפרסום מס' 5 :
16
17 "חחחח עמירם אמיתי ואישתו מאיימים עלי. הם מפעילים מועדון חשפנות ולא רוצים
18 שהציבור ידע מזה. תתבעו אותי!!! האמת יוצאת לאור. זהו שלטון מירון נגמר לכם.
19 חגגתם יותר מידי זמן".
20
21 התשובה לשאלה אם סביר שהתובעת ובעלה יפרסמו דברים כאלה על עצמם, בשלילה. בעדותו
22 של העיתונאי אמיר זוהר שהעיד מטעם התובעת, עלה כי הנתבע טען בפניו שהתובעת, בעת היתה
23 רווקה, ניסתה לפתות את הנתבע הנשוי לאשתו דורונה, לקיים עמה רומן. התובעת טענה ובצדק
24 שמדובר בהרחבת חזית, שכן הנתבע לא טען טענה זו בכתב ההגנה. אולם אף אם אניח, לצורך הדיון
25 בלבד, שכך היה; ואף אם אמשך ואניח, גם כן לצורך הדיון בלבד, שמאז אותו ניסיון נטען התובעת
26 אכולת אובססיה ורצון לפגוע בנתבע, קשה לקבל שהדרך שבה היתה עושה כן היתה באמצעות
27 פרסומים קשים מאד על עצמה ועל בעלה, להבדיל, למשל, מניסיון לסבך את הנתבע באמצעות
28 פריצה לחשבון הפייסבוק שלו כדי לפרסם בשמו דיבה על אנשים אחרים. זאת עוד. אף אם ארחיק
29 לכת עד מאד ואניח לצורך הדיון שמדובר היה במזימה מתוחכמת בדמות פריצה בידי התובעת כדי
30 לפרסם דברים נוראים על עצמה בבחינת "הפשע המושלם", שכן מי יאמין שהיא תעשה דבר כזה,
31 הדעת נותנת שהתובעת היתה מוודאה שהיא לא מפרסמת בעמוד הנתבע ובשמו מסמכים בשליטתה
32 שטרם הגיעו לידי או למי מטעמו.
33
34 22. אוסיף בבחינת למעלה מן הנדרש כי הנתבע לא שכנע אותי שהתובעת ניסתה לפתות אותו.

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 74535-11-20 שינו אמיתי נ' הירש

תיק חיצוני:

1
2 הנתבע העיד שהדבר קרה (ע' 93 ש' 5), זו עדות יחידה של בעל דין.
3
4 הנתבע הביא לעדות בענין זה את אשתו עו"ד דורינה. עו"ד דורינה העידה כי הנתבע סיפר
5 לה בבית כי התובעת ניסתה להתחיל אתו במשרד. זו עדות מפי השמועה. אולם גם לגוף הענין לא
6 מצאתי מקום לסמוך את ידי על עדותה של עו"ד דורינה. עו"ד דורינה העידה מצד אחד, בהקשר של
7 שעת המצאת מכתב ההתראה של פרופסור וינרוט, כי היא "ייקט בדברים הקטנים" (ע' 114 שק
8 19-18); ועם זאת אישרה, כעורכת הדין החתומה כבאת כוח המייצגת על כתב ההגנה בתיק זה ומי
9 שהעידה כי כתבה את כתב ההגנה יחד עם הנתבע (ע' 111 ש' 5), שהיא כלל אינה מכירה את
10 הפרסומים הנטענים שצוטטו בכתב התביעה (ע' 118 ש' 32-36).

11
12 הנתבע טען כי הוא נמנע מלהעלות קודם לכן את הטענה לפיה התובעת התחילה איתו –
13 המהווה לשיטתו כיום תחילת הסכסוך בין הצדדים שהביא את התובעת להתפרץ לחשבון הפייסבוק
14 שלו ולפרסם חלק מהפרסומים מושא תביעה זו – כדי לשמור על כבודה של התובעת (ע' 93 ש' 16).
15 אולם כאשר נשאלה אשתו עו"ד דורינה, מדוע לא הועלתה קודם לכן הטענה לפיה התובעת ניסתה
16 להתחיל עם בעלה והדבר סימן את תחילת הסכסוך בין הצדדים, זו לא היתה תשובתה. היא העידה:

17
18 "ש. את עניית בתשובה שלך שהסיבה ללב הסכסוך הוא אותו ניסיון שלה
19 להתחיל [עם הנתבע] והסירוב שלו נכון?

20 ת. כן.

21 ש. אז בואי תגידי לי למה בהליך המקביל בעפולה אין זכר לטענה הזאת?

22 ת. לא יודעת.

23 ש. את ייצגת שם. למה בתצהיר שנתת באותו תיק שהפננו אליו, של דב הירש

24 נגד עידית שינו, למה בתצהיר שלך וגם באותו פס"ד של כב' השופטת צור

25 [ג'ינור, אין אזכור לטענה הזאת? זה היה רק בשנת 2018?

26 ת. (העדה משתהה). אין לי תשובה. אולי פשוט כי לא שאלו את זה כמו שאתה

27 שאלת.

28 ...

29 ש.... מדוע בכתב ההגנה שאת כתבת בתיק הזה שלנו, שאת חתומה עליו ואת

30 טוענת שכתבת אותו ביחד עם הנתבע, ואת מסבירה שהסיבה המרכזית או

31 היחידה לטענתך לסכסוך זה...

32 ת. אני לא יודעת אם זו הסיבה היחידה.

33 ש. את רוצה לחזור בד? אמרת שזו הסיבה היחידה.

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 74535-11-20 שינו אמיתי נ' הירש

תיק חיצוני:

- 1 ת. לא אמרתי שזו הסיבה היחידה אמרתי שזה התחיל מזה. לא יודעת מה היה
2 אחרי. היה גם סיפור עם דוד שלה שהיא שלחה אותו למשרד והיה גם סיפור
3 עם עבריינים שהיא שלחה, היה עוד הרבה מעבר, מלא.
4
5 ש. מדוע הטענה שהתובעת ניסתה לחזר אחרי הנתבע לא הועלתה בכתב הגנה?
6 ת. אתה שומע אותה עכשיו" (ע' 120 ש' 10 – ע' 121 ש' 11).
7
8 כבר עמדתי על כך שאיני רואה לנכון לסמוך ידי על עדותה של עו"ד דורינה, אולם אף לגוף
9 הדברים, אילו התובעת ניסתה לפתות את הנתבע וסירובו היווה תחילת הסכסוך בין הצדדים,
10 חזקה על הנתבע, הנדרש להתגונן מתביעת דיבה זו על סך 500,000 ₪, כי היה מעלה את הטענה
11 בכתב ההגנה. גם בסיכומיו, לא טען הנתבע את הטענה בענין חיזוריה הנטענים של התובעת.
12 הארכתני בענין טענה זו, שלא נטענה בכתב ההגנה או בסיכומי הנתבע אך עלה במהלך הדיון, כי
13 היא המניע היחיד שהוצע מכיוונו של הנתבע לתיזה מרחיקת הלכת לפיה התובעת פרצה לחשבון
14 הפייסבוק שלו על מנת לפרסם, בשמו, דברים מזעזעים דווקא על עצמה, לפיהם בין היתר היא
15 מאיימת ומפעילה מועדון חשפנות.
16
17 23. כאן אשלים את הדיון בטענת הנתבע בענין מסמכים שהיו בידי התובעת ובן זוגה בלבד.
18 על מכתב ההתראה של פרופ' וינרוט כבר עמדתי. בנוסף, מופיע בפרסומים מס' 4 ו-5 העתק
19 הבקשה לפי פקודת בזיון בית המשפט שהגישה התובעת בהליך המקביל. אותה בקשה עודכנה
20 בתיק ההליך המקביל ביום הנדון 9.11.2018, בשעה 11:55. על-פי הרשום ב"נט המשפט", הנתבע
21 צפה בבקשה באותו יום בשעה 14:03 (ת/50). הנתבע טען בחקירה נגדית כי זו אשתו שצפתה
22 באמצעות עמדת עבודה בבית אליה מחובר הכרטיס שהיא "שיקוף בבית של המחשב במשרד" (ע'
23 105 ש' 23-25). כאשר ב"כ התובעת טען בפניו כי אשת הנתבע עו"ד דורינה צפתה כבר בשעה
24 11:02 באותו יום, הוא טען כי היא צפתה מהיישומון במכשיר הנייד שלה ולאחר מכן קראה
25 בניחותא (ע' 105, ש' 26-28). כך או כך, המדובר בשעות שהן קודמות לשעה המופיעה על גבי
26 פורסם נטען מס' 5 אשר כולל את העתק המסמך המדובר. כלומר, בשעה הרלוונטית לפרסום
27 נטען 5 לשיטת הנתבע – השעה 14:25 – הבקשה לפי פקודת בזיון בית המשפט כבר לא היתה
28 בשליטת התובעת או בן זוגה בלבד, אלא כבר נצפתה בידי הנתבע או אשתו.
29
30 24. הנתבע הפנה אל ת/25 כ"ראיית הזהב" בתיק. מדובר בתכתובת "ווטסאפ" של עד
31 התביעה חן סבג עם הנתבע מיום המדובר, יום ששי 9.11.2018, שהוא היום למחרת הימים שבהם
32 פורסמו לטענת התובעת פרסומים 1-3 (8-6.11.2018). באותה תכתובת, תחילה מוסר סבג לנתבע
33 בשעה 15:53 "אח שלי...אח שלי...לא מתאים לך", והנתבע משיב "לא מתאים אבל יש
34 מלחמה מה לעשות?" סבג משיב לו "יש לך שם טוב ואתה פוגע בתדמית של עצמך", והנתבע משיב

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 74535-11-20 שינו אמיתי נ' הירש

תיק חיצוני:

1 "על הזין שלי], תגיד לאלי אמיתי שאני יגמור אותו". לאחר עוד דקות אחדות של התכתבות
2 כותב סבג לנתבע בשעה 15: 56 "...אני כותב לך כי אני חושב שאתה כעו"ד פוגע בתדמית שלך".
3 כשעתיים לאחר מכן, כותב הנתבע לסבג בשעה 17: 46 "עכשיו רק הבנתי שאתה מדבר על
4 הפייסבוק", והנתבע מצרף העתק של רשומה של אשתו המודיעה שמישהו השתלט על הפייסבוק
5 של הנתבע. לשאלתו של סבג עונה הנתבע כי חשב קודם לכן שסבג התכוון לכך שהיה לנתבע ויכוח
6 עם אמיתי. בשעה 18: 17 מציע סבג לנתבע לדווח לפייסבוק שייעשו לו אימות ססמה מחדש,
7 "מהיר". באותה דקה מצרף הנתבע צילום של מסך דיווח על תרמית או על הונאה ועל דף מזויף.

8
9 25. "ראיית זהב" לטובת הנתבע – לא מצאתי כאן. ראשית, שעות ההתכתבות החל מהשעה
10 15: 53 סותרות את התצהיר של מר שמשון נוי מטעם הנתבע (בצירוף עדותו לפיה תאריך הטיוול
11 היה 9.11.2018 ולא התאריך המופיע בתצהירו) לפיו הטיוול הנטען נמשך עד לשעה 17: 30 לערך
12 וכי "דב [הנתבע] נהג לכל אורך הטיוול ולכל אורך הטיוול לא התעסק ולא נגע בטלפון שלו, למעט
13 אולי מענה ל2 או 3 שיחות טלפון...." (פס' 3). שנית, אף אם אניח כי צילום המסך ששלח הנתבע
14 לסבג הוא דיווח לפייסבוק, אשר אף נשלח בפועל לפייסבוק, כטענת התובעת הנתבע לא הראה
15 תשובה מפייסבוק לנתבע בשאלה האם, מבחינתו של פייסבוק, מדובר בתרמית, בהונאה או בדף
16 מזויף, אם לאו.

17
18 26. ת/45 נחזה כרשימה של תשעה התקנים המחוברים לחשבון כלשהו (שלושה בפתח תקווה,
19 אחד בשרפעים, אחד בראשון לציון, אחד בכפר כנא, אחד בנשר, אחד בהרצליה, אחד באור
20 עקיבה). הנתבע טען בעדותו כי התובעת צירפה את המסמך לכתב התביעה ולא טענה נגד
21 האותנטיות שלו, על כן מדובר בראיה שאין לגביה מחלוקת. אולם עיון בכתב התביעה מעלה כי
22 התובעת הפנתה למסמך זה במסגרת טענה לפיה חשבון הפייסבוק של הנתבע לא נפרץ וכי מדובר
23 באמתלה נפסדת מטעם הנתבע וניסיון עקר להתנער מפרסומים שנכתבו על ידו (פס' 71 לכתב
24 התביעה). אוסיף בבחינת למעלה מן הנדרש, כי מדובר בצילום מסך אשר צורף לרשומה של
25 הנתבע (בה רשם "שלום חברים אז כן, מישהו השתלט לי על האייפון וכל האפליקציות, לפי
26 פייסבוק זה מישהו מפתח תקווה. שולח את תנחומי לכל מי שנפגע"). אולם בצילום המסך, אין
27 זיהוי של הטלפון או של המשתמש מושא רשימת ההתקנים המחוברים, שיצביע על כך שמדובר
28 בטלפון או בחשבון של הנתבע.

29
30 התובעת בנוסף ביקשה להראות באולם בית המשפט במהלך ההוכחות, באמצעות הטלפון
31 הנייד שלה, כי ניתן להציג בפייסבוק מקום הימצאותו של משתמש שהוא מקום שונה ממקום
32 הימצאותו האמיתי. היא אף הגישה בקשה להוספת ראיה לאחר הסיכומים, בטענה שבידיה
33 ראיות המצביעות על ביטוייה של תופעה זו גם בחשבון הפייסבוק של הנתבע. אולם נוכח המסקנה

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 74535-11-20 שינו אמיתי נ' הירש

תיק חיצוני:

1 אליה הגעתי בענין הטענה לפריצה לחשבון הנתבע, לא מצאתי צורך לברר את הבקשה להוספת
2 ראייה.

3

4 27. התובעת הפנתה לפסק דין בהליך אחר בו תבע הנתבע אישה אחרת, בו עמד בית המשפט
5 על כך שהנתבע הצביע על תשובת פייסבוק לדיווח שלו על פריצה לחשבון הפייסבוק שלו (ת/44,
6 פס' 48 סיפא; ראו פרוטוקול 5.1.2022 ע' 99 ש' 10-1). מדובר בפסק דין שניתן כבר בשנת 2017,
7 לפני הפרסומים הנטענים מושא תביעה זו, וממילא לפני הפריצה הנטענת לחשבון הנתבע בתביעה
8 זו שבפניי. טענת התובעת היא, שלמרות שהנתבע יודע להביא ראיות טובות לפריצה לחשבון,
9 הוא לא עשה זאת בענייניו. הנתבע טען כי באותה פרשה הוא הביא את אותו סוג של ראיות
10 שהביא בענייניו (ע' 99 שם); אולם הוא לא הוכיח טענה זו, וממילא תשובה של פייסבוק לגבי
11 הפריצה הנטענת בתביעה זו, אין בפניי. כן הפנתה התובעת לפסק דין אחר שהנתבע היה צד בו, בו
12 עמד בית המשפט על כך שעיון בנספחים שצירף הנתבע לתצהירו שם בענין תלונה לפייסבוק על
13 פריצה לפרופיל שלו מעלה כי לא ניתן לראות למה הם מתייחסים, איזה פרופיל נסגר על ידי
14 פייסבוק ומה התאריך של אותה תלונה (ת/43, פס' 33).

15

16 28. טענת הנתבע בענין שעת הפרסום הרשומה על פרסום מס' 5 בהשוואה לשעת המסירה של
17 המכתב ההתראה של פרופסור וינרוט, והעדר ההתייחסות התובעת ל-ת/45 הנזכר, מהווים אמנם
18 אתגר לגרסתה שחייב להישקל. אולם בסופו של דבר הגעתי למסקנה שהנתבע לא הרים את הנטל
19 להוכיח שפרסומים נטענים 1-3, שהופיעו בעמוד שלו בפייסבוק, לא בוצעו על ידו אלא בידי פורץ.
20 זאת בעיקר נוכח הסתירות הקשות שעלו בטענת "האליבי" של הנתבע לפיה היה בימים
21 הרלוונטיים בטיול, והעדר ראיות ברורות בענין פריצה לחשבון הפייסבוק של הנתבע. הגרסה
22 בענין הטיול התבררה באופן ברור כגרסה שאינה אמת. מצאתי כי משקלו של העדר האמת בגרסה
23 זו ושל העדר ראיות ברורות בענין פריצה, גדול מהקושי העולה מהשוואת השעה באישור מסירת
24 מכתב ההתראה והשעה המופיעה בפרסום נטען מס' 5¹, ומהעדר ההתייחסות התובעת ל-ת/45
25 (שהוא למעשה, כאמור, צילום מסך ללא שיוך למספר טלפון או לזהות משתמש). לכך יש להוסיף:

26

27 א. אין מחלוקת שהיה בתקופת פרסום הפרסומים הללו סכסוך רווי יצרים בין הצדדים.
28 ב. התובעת הפנתה לכך שהסגנון הבוטה בפרסומים, אינו זר לנתבע. התובעת הפנתה לעדות
29 הנתבע בהליך המקביל, בה הוא אמר עליה "זה שמרשתת סרסורית ומפעילה בית בושת אל
30 תגלגל את זה עליי" (פרוטוקול 27.10.2020 ב-ת"א 7581-09-15, ע' 26 ש' 12).

¹ ואציין, אגב אורחא בלבד, כי עלה על דעתי הסבר אפשרי נוסף שיכול ליישב את הסתירה בין השעות באישור המסירה ובפרסום נטען זה, שכן לא מופיע בהעתק הפרסום תאריך.

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 74535-11-20 שינו אמיתי נ' הירש

תיק חיצוני:

ג. הנתבע אישר בחקירה נגדית כי ב-בד"ם 31/10 הוא הורשע משמעתית בגין העובדה שנקט באמירות בוטות לשון נטולות רסן גם כלפי בית המשפט וגם כלפי הבריות (פרוטוקול ע' 89 ש' 22). כן הצביעה התובעת על החלטה בה התקבלה נגד הנתבע בקשה לפי פקודת בזיון בת המשפט בפרשה אחרת (מול אחרים), בה נקבע כי הנתבע הפר צו מניעה של בית המשפט המחוזי בנצרת, תוך שפרסם פרסום פוגע שיש בו לכאורה כדי ליצור שם רע למבקש שם, בדומה לפרסומים מושא ההחלטה לצו מניעה זמני שם (ת/44, פס' 20; ראו פרוטוקול 5.1.2022 בענייננו בע' 99 ש' 30-35)).

29. סיכומי של דבר, קביעתי היא שהנתבע הוא אשר פרסם את פרסומים 3-1 בעמוד הפייסבוק שלו.

פרסומים 8-4

30. בשונה מעניין פרסומים 3-1, הנתבע – לא הודה כי פרסומים 8-4 פורסמו כלל, ולא הודה כי הם פורסמו בעמוד הפייסבוק שלו. הנטל להוכיח זאת, רובץ לפתחה של התובעת. כפי שאפרט להלן, לא מצאתי כי היא הוכיחה זאת.

נוסף אל עדותה של התובעת עצמה לפיה היא ראתה את הפרסומים האלה בעמוד הפייסבוק של הנתבע, העד היחיד שטען שראה פרסומים על התובעת בעמוד הפייסבוק של הנתבע היה מר חיים חן סבג. דא עקא, וכפי שטען הנתבע, מר סבג נתן עדות סותרת בענין זה בהליך המקביל. מר סבג העיד בפני כי הוא ראה פרסומים על עמירם (בן זוגה של התובעת), על אבא שלו ועל התובעת בדף של הנתבע (ע' 65 ש' 18-21). ואולם, הנתבע עימת אותו עם עדותו בהליך המקביל – שניתנה כשנתיים לאחר המועדים הנטענים של כל הפרסומים מושא תביעה זו – בה העיד "כן ראיתי פרסומים נגדה אבל לא מהדף של עו"ד הירש" (שם ש' 65; פרוטוקול 27.12.2020 ב-ת"א 7581-09-15 ע' 131 ש' 28). העד, לא יישב את הסתירה (ע' 65 בפרוטוקול של ענייננו, ש' 22-28).

32. משאין מקום לקבוע ממצאים לפי עדותו של מר סבג, נותרנו למעשה עם עדות יחידה של בעלת דין בנוגע להופעת פרסומים 8-4 בעמוד הפייסבוק של הנתבע.

33. לא זו בלבד, אלא שעל-פי הנחזה מאותם פרסומים, היו משתמשים אחרים אשר הגיבו לפרסומים נטענים אלה, ושמותיהם מופיעים בהעתקי הפרסומים שצורפו לכתב התביעה. צודק הנתבע בטענתו לפיה זימון מי מהאנשים האלה לעדות היה דרך להוכיח שאותם פרסומים נטענים אמנם הופיעו בעמוד הפייסבוק של הנתבע. אולם התובעת נמנעה מלעשות כן וזאת, יש לזקוף לחובתה.

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 74535-11-20 שינו אמיתי נ' הירש

תיק חיצוני:

1
2 34. אוסיף, כי נוכח הכחשת הנתבע בענין הופעת פרסומים נטענים 4-8 בעמוד הפייסבוק שלו,
3 אין זה ברור מאליו בעיני שהתובעת לא יכלה לבקש לזמן נציג של Facebook Inc, בדרך
4 הקבועה בחוק עזרה משפטית בין מדינות, התשנ"ח-1998 ובתקנות שהותקנו מכוחו ועל פי החוק
5 שקדם לו²; ושלא יכלה לפעול למתן צו במסגרת גילוי מסמכים, אשר יורה לנתבע למצות זכויותיו
6 כלפי פייסבוק כמשתמש בפייסבוק כדי לגלות מידע זה, בבחינת מסמכים אשר בשליטתו של
7 הנתבע. כך או כך, הנתבע הצביע על קשיים העולים מהעתקי הפרסומים הנטענים שהגישה
8 התובעת כראיות להוכחת הופעתם בעמוד הפייסבוק של הנתבע. הנתבע הראה בענין פרסום מס'
9 5, כי עמודי הפרסום צולמו משלושה טלפונים שונים (השוו את הסמלונים הטלפוניים המופיעים
10 בראש של כל דף בנספח ט"ז לכתב התביעה; פרוטוקול 19.7.2021 ע' 33 ש' ש' 18-26). הסברה של
11 התובעת היה, שחלק מהחומר הועבר אליה מאנשים אחרים שראו את הפרסום בעמוד הפייסבוק
12 של הנתבע (שם, ש' 34-26), או אז העידה כי היא עצמה בדקה וראתה שכל החומר נמצא בעמוד
13 של הנתבע (ע' 34 ש' 1-10); אולם בצדק טען הנתבע כי התובעת לא הביאה איש מאלה שהעבירו
14 לה צילומים של ההודעות לעדות, ואף זאת יש לזקוף לחובתה; ונותרנו עם עדותה היחידה של
15 בעלת הדין. וזאת, כאשר היא אישרה שהיא לא יכולה להגיד לגבי אף אחד מהעמודים של
16 פרסומים אם הוא צולם מעיונה שלה בעמוד הפייסבוק של הנתבע, או שמא מדובר בצילום שהיא
17 קיבלה מאדם אחר (ע' 34 ש' 28-29).

18
19 35. לא ראיתי לנכון לקבוע ממצאים על-פי עדותה היחידה של התובעת כבעלת דין. וזאת לא
20 אך עקב זקיפת אי-הבאת עדים רלוונטיים בנוגע לפרסומים 4-8 כמפורט לעיל. זאת, לאור טענה
21 שטענה התובעת בכתב התביעה בנוגע לפרסום נטען מס' 4 ופרסום נטען 9. בפרסום נטען מס' 4
22 נכתב, כנטען בסעיף 52 לכתב התביעה –

23
24 "חחחחח יש עורכת דין קטנה, עידית שינו, שמאיימת עליי בגלל שחשפתי את האמת
25 שעבריינים סחטו תושבי עפולה במשרדה. עו"ד עידית שינו אמיתי – לא יעזור לך כלום.
26 האמת מתפוצצת לך בפנים: מעתה ועד סוף החיים שלך כל האמת בפרצוף. את סחטת
27 את איציק כהן עם עבריינים במשרדך ולקחת חלק בזריקת הרימון לביתו. נחקרת על
28 זה בימ"ר והעיפו אותך מתפקיד תובעת בעמק המעיינות. ובנוסף את מפעילה מועדון
29 חשפנות. תתביישי אולי את בעצמך צריכה להיות חשפנית שם."

² ראו את ההחלטה מיום 11.9.2021 בבקשת הנתבע להזמין נציג פייסבוק לעדות בנוגע לשאלת הפריצה לחשבון שלו. פייסבוק טענה במסגרת אותה בקשה כי היא יכולה על פי צו שיפוטי לספק רק פרטים מסוימים ומוגבלים בענין משתמש בשירותיה, אולם בענייניו המשתמש הנטען (הנתבע) ידוע, ופייסבוק לא הצביעה על פסיקה לפיה בית המשפט בישראל אינו יכול לזמן נציג שלה לעדות בשאלה אם תוכן זה או אחר הופיע או לא הופיע בדף הפייסבוק של משתמש שהוא צד לתביעה (לא נעלמו מעיני טענות פייסבוק לפיהן אין לחייב עד "להכין חומר ראיות", ולא ברור מאליו שדרישה שנציג הנקרא לעדות יבדוק אם תוכן הופיע או לא הופיע בעמוד של משתמש פלוני חורג ממה שניתן לצפות מעד).

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 74535-11-20 שינו אמיתי נ' הירש

תיק חיצוני:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

36. נטען בכתב התביעה בענין פרסום זה:

"יצוין כי כשנה וחצי לפני הפרסום האמור, בתאריך 16.5.17 (וכפי שיפורט בהרחבה בפרק ד.4 להלן [פרסום נטען 9]), הנתבע הפיץ דברי לשון הרע במסגרת מכתב שהוציא מטעמו, וטען כי התובעת נטלה חלק במעשי סחיטה ושהתובעת אינה יכולה להמשיך לשמש בתפקידה כתובעת עירונית בעמק המעינות כאשר היא נתונה תחת חקירה פלילית בחשד למעורבות בפעילות ארגון פשיעה – שוב אותם שקרים, אותם הכפשות.

קשה עד בלתי אפשרי להישאר אדישים, נוכח האמירות הקשות, המכפישות והשקריות שפרסם הנתבע לגבי התובעת! כל אדם שנחשף לפרסום הבין כי התובעת עבריינית שנטלה חלק בסחיטה ובזריקת רימון, לא פחות ולא יותר, וכי היא מפעילה מועדון חשפנות ושהתובעת צריכה בעצמה להיות חשפנית – ונזכיר לנתבע מאות אם לא אלפי חברים בחשבון הפייסבוק שלו, כמו כן חשבון הפייסבוק של הנתבע אינו מוגבל לחברים בלבד, אלה הינו ציבורי.

יובהר כי התובעת מעולם לא נחקרה בחשד למעורבות במעשים המתוארים. לתובעת ודאי לא היה כל חלק במעשים אלו, כל המטרה של הנתבע היא להציג את התובעת כעבריינית ולפגוע בה ובמשלח ידה" (פס' 53-55 לכתב התביעה; ההדגשה שונתה).

37. דא עקא, טענת התובעת המצוטטת לעיל לפיה "התובעת מעולם נחקרה בחשד למעורבות במעשים המתוארים" – אינה אמת. הנתבע הגיש העתק הודעתה של התובעת בימ"ר צפון מיום 4.5.2017. באותה הודעה, נחקרה התובעת בשלב מסוים באזהרה (ראו החלטה מיום 24.11.2021 פס' 4; הודעת התובעת מיום 1.12.2021; נספח ב' לבקשת הנתבע מיום 29.9.2021 (להלן: **החקירה במשטרה**), גליון 4 מתוך 8 ש' 121), "בחשד לקשירת קשר לביצוע פשע". היא אישרה שהיא ניסחה יחד עם איציק כהן ושי לוי הסכם לפיו איציק ואדם נוסף ילכו לבדיקת פוליגרף לבדיקה אם איציק גנב מהאחר (גליון 5 מתוך 8, ש' 140-141). בחקירתה במשטרה התובעת נשאלה בידי החוקר "אני אומר לך שבעצם ההסכם שאת ערכת ותוכנו שאת ניסחת שימש לצורך 'סחיטה באיומים' של הקורבן איציק כהן..." (גליון 6 ש' 177-178). עוד נשאלה "מחומר החקירה עולה כי במשרד שלך נערכה פגישה בין שי לוי ליאור שלמה ואיציק כהן כאשר תוכן הפגישה הוא פעילות המוגדרת כסחיטה באיומים כאשר את נוכחת בחלל המשרד ונמצאתי פיזית במשרד..." (שם, ש' 185-186). בנוסף נשאלה: "מחומר החקירה עולה כי את מאפשרת לעברייני לקיים פעילות של סחיטה באיומים בתוך המשרד שלך, את מנסחת עבורו הסכם בין צדדים שלא נוכחים, כעבור זמן מה נודע לך כפי שפירטת קודם לכן על פיצוץ של רימון בביתו של איציק כהן שהיה צד

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 74535-11-20 שינו אמיתי נ' הירש

תיק חיצוני:

במסמך שאת ניסחת, האם את לא מוצאת את מהלך הדברים והמעורבות שלך למחשידים?" (גליון 7 מתוך 8 ש' 211-214). עיינו הרואות כי הזהרתה של התובעת היתה בחשד לקשירת קשר לביצוע פשע; ועולה בבירור מהשאלות שהיא נשאלה כי החשד לקשירת קשר לביצוע פשע עניינו למצער קשר לביצוע סחיטה באיומים, וטענתה לפיה היא "מעולם לא נחקרה בחשד למעורבות במעשים המתוארים", פשוט אינה נכונה.

אציין, כי אין מחלוקת בין הצדדים על כך שהתובעת לא הועמדה לדין בגין אותה פרשה. גם אין מחלוקת בין הצדדים כי מר שי לוי ומר ליאור שלמה הורשעו בגין סחיטה באיומים באותה פרשה. הצדדים השקיעו זמן רב בשאלה אם נקבע כי מעשה הסחיטה של מר לוי ומר ליאור שלמה התרחש בתוך משרדה של התובעת, או שמא הסחיטה נעשתה בשלב מאוחר יותר שבו התובעת לא היתה מעורבת (לרבות בפרשנות של האמור בערעור הפלילי של שי לוי וליאור שלמה ב-ע"פ 3791/18 לוי נ' מדינת ישראל (2.10.2018), ובהעדתם של שי לוי וליאור שלמה כהן בתביעה זו שבפניי). אולם העיקר לענייננו כאן – השאלה אם יש מקום לקבוע ממצאים על סמך עדותה היחידה של התובעת כבעלת דין בתיק אזרחי זה – הוא שטענתה לפיה היא מעולם לא נחקרה בחשד למעורבות במעשים המתוארים, לא היתה אמת.

38. לאור כל האמור הנני קובע כי התובעת לא הטתה את מאזן ההסתברויות בניסיונה להוכיח שפרסומים 4-8 הופיעו בעמוד הפייסבוק של הנתבע, והתביעה בכל הנוגע אליהן נדחית.

פרסום נטען מס' 9

39. הנתבע כמעט והודה כבר בסעיף 20 לכתב ההגנה כי הוא פרסם את פרסום מס' 9 (פס' 83 לכתב התביעה; פס' 20 לכתב ההגנה). הוא טען שהוא כתב את המכתב לבקשת לקוחו "על מנת" לשלוח אותו לנציב התלונות על מייצגי המדינה בערכאות. בסיכומי הבהיר הנתבע כי הוא מודה שפרסם פרסום זה (ע' 230 ש' 32-34).

לשון הרע ו"פרסום" לפי חוק איסור לשון הרע

40. כעת אדון, לגבי פרסומים נטענים 1-3 שהציב הנתבע בעמוד הפייסבוק שלו, ולגבי פרסום נטען 9 שהוא מודה שהוא שלח, האם תכנם לשון הרע נגד התובעת, והאם מתקיים יסוד ה"פרסום" בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965.

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 74535-11-20 שינו אמיתי נ' הירש

תיק חיצוני:

פרסום נטען מס' 1

41. פרסום נטען מס' 1 מהווה לשון הרע כלפי התובעת. מדובר ברשומה בפייסבוק בה נטען כי תושב עפולה נסחט על ידי עבריינית במשרדה ובנוכחותה של עורכת דין עפולאית לא כל כך מוכרת, והעבריינים ועורכת הדין נחקרו. כן נטען ברשומה כי עורכת הדין שותפה במועדון החשפנות היחיד בעפולה, וכי היא לקחה ייצוג של עורך דין שהוא בעלה של פרקליטה בכירה בפרקליטות מחוז צפון (דאז) ולא עשו לה כלום. עוד נכתב ברשומה זו "בושה וחרפה". ברשומה מפנה הנתבע לפרוטוקול דיון בבית המשפט בו המתלונן מספר שקראו לו למשרדה של עו"ד עידית שינו ואיימו עליו בתוך המשרד. שמה של התובעת, מופיע בהקשר זה בהעתק הפרוטוקול המופיע בתוך הרשומה (ראו ת/8), ובהדגשה, באופן המזהה אותה כעורכת הדין מושא הטענות ברשומה.

42. פרסום לפיו אדם נחקר במשטרה, מהווה לשון הרע ("דומה, כי לא יכול להתעורר ספק כי פירסום על אודות חקירה משטרתית המתנהלת נגד פלוני פוגע בשמו הטוב" (ע"א 3199/93 קראוס נ' ידיעות אחרונות בע"מ, 843, 855 (1995)). גם פרסום לפיו אדם נסחט במשרדו של אדם, מהווה לשון הרע. פרסום לפיו אדם נחקר במשטרה ולפיו אדם אחר נסחט במשרדו מהווה לשון הרע עוצמתית עוד יותר כלפי עורך הדין, מעמד שעניינו שמירה על החוק ועל זכויותיהם של אנשים; וביתר שאת כלפי עורך דין שמכהן כתובע פלילי עבור רשות ציבור. ייחוס שותפות במועדון חשפנות מהווה אף הוא לשון הרע; מועדון חשפנות נחשב בחלקים נרחבים מאד בחברה הישראלית למקום בזוי. תכנים אלה, כל אחד מהם וביתר שאת יחדיו, אף עלולים לפגוע בתובעת במשלח ידה כעורכת דין ובמשרתה כתובעת עירונית, כאמור בסעיף 1(3) לחוק איסור לשון הרע.

ככלל³, לשון הרע המועלית ברשומה בפייסבוק, מיועדת להגיע לאדם זולת הנפגע. עולה מהעתק פרסום מס' 1 כי כ-10 אנשים "חיבבו" או הגיבו סמלון לפרסום זה, ושני אנשים כתבו תגובות. כך שפרסום נטען מס' 1 אף הגיע לידי אדם זולת הנפגע. מכאן שמתקיים לגבי פרסום נטען מס' 1 יסוד ה"פרסום" בעוולת לשון הרע לפי חוק איסור לשון הרע.

פרסום נטען מס' 2

43. בפרסום נטען מס' 2, אשר לטענת התובעת פורסם ביום 7.11.2018, יום לאחר פרסום מס' 1, נכתב כאמור: "עדכון פלילי מעפולה: יש בעיר חרם על עורכת דין פליליסטית (לא מוכרת) שחצתה את הקווים. כל הבכירים בתחום מזהירים שלא לקחת ייצוג שלה! בעוד מספר חודשים

³ ואלא אם למי שמעלה את לשון הרע בפייסבוק יש רק "חבר" אחד בפייסבוק שהוא הנפגע עצמו, והרשומות שלו אינן פתוחות בפני מי שאינו "חברו".

תיק חיצוני:

פרסום נטען מס' 3

44. פרסום נטען מס' 3 פורסם לטענת התובעת למחרת (8.11.2018). ברשומה זו נכתב:

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 74535-11-20 שינו אמיתי נ' הירש

תיק חיצוני:

"מועדון חשפנות שווה בעיני לבית בושת.

אני חושב שזה בושה וחרפה שמשפחה עפולאית ותיקה וידועה, הפעילה בחסות ראש העיר הקודם את מועדון החשפנות היחיד בעפולה.

הרי מי משתמש במועדון הזה? עפולאים? בני טובים? ברור שלא. זה מועדון של עבריינים וסוטי מין.

המועדון הזה מביא לעפולה עבריינות ויחס משפיל לנשים וילדות – והבנות והילדות של כולנו משלמות את המחיר. יום אחד עוד חס וחלילה יקרה אסון.

מאחר שמועדון כזה ממש לא בציביון שלנו – אני מקווה שעכשיו כשנפל שלטון מירון יפול גם מועדון החשפנות הזה של בן משפחתו אמיתי ואישתו – שניהם עורכי דין שזה תחום עיסוקם.

כן אני תושב העיר ואני לוקח על עצמי פרוייקט לסגור את הביזיון הזה.

להחפיץ נשים? להתייחס אליהן כגוש בשר? כאילו זאת העו"ד השותפה במועדון זה נראה לה? אם יתנהגו ככה אליה או לבת שלה זה יהיה בסדר? אז למה לעשות את זה?"

45. גם רשומה זו מזהה את התובעת, כעורכת דין הנשואה לעורך דין אמיתי, מעפולה (וכאשר עו"ד אמיתי הוא אף בן משפחתו של ראש העיר לשער מירון). גם רשומה זו מהווה לשון הרע נגדה. היא מייחסת לתובעת שותפות במועדון חשפנות. כפי שכבר נקבע לעיל ייחוס זה מהווה לשון הרע. בנוסף, בפרסום נטען מס' 3 ייחס הנתבע לתובעת שותפות במועדון "של עבריינים וסוטי מין", וזו בוודאי לשון הרע כלפיה.

מהעתק פרסום נטען מס' 3 עולה כי תשעה אנשים חיבבו את הרשומה בו, ולפחות אדם אחד כתב לה תגובות, ועל כן מתקיים לגבי יסוד "הפרסום" בחוק איסור לשון הרע.

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 74535-11-20 שינו אמיתי נ' הירש

תיק חיצוני:

פרסום נטען מס' 9

46. פרסום נטען מס' 9 הוא מכתב של הנתבע הממוען לנציבות הביקורת על מערך התביעות, והממוען בהעתק למועצה אזורית עמק המעיינות וללשכת עורכי הדין במחוז צפון. במכתב נכתב:

דחוף ביותר

הנדון: חקירת התובעת העירונית עו"ד עידית שינו תחת אזהרה

בשם מרשי מר איציק לוי, הריני לפנות אליכם בדברים הבאים:

1. הריני להביא לידיעתכם כי עו"ד עידית שינו, המשמשת כתובעת העירונית של המועצה האזורית עמק המעיינות, נחקרת בימים אלה תחת אזהרה על ידי היחידה המרכזית של משטרת מחוז צפון. הנ"ל נחקרה במשרדי הימ"ר ביום וכעבור מספר שעות שוחררה בתנאים מגבילים וחקירתה נמשכת.
2. החקירה הנ"ל באה בעקבות תלונת מרשי על בורות של העולם התחתון וסחיטה באיומים שבוצעו כנגדו על ידי עבריינים במשרדה של עו"ד שינו ובנוכחותה.
3. לא יעלה על הדעת שכשהיא נתונה תחת חקירה פלילית בחשד למעורבות בפעילות ארגון פשיעה, הנ"ל תמשיך בתפקידה כתובעת עירונית.
4. אבקש לקבל בחוזר אישור כי קיבלתם פנייה זו וכי היא מטופלת.

בכבוד וברכה,
עו"ד דב הירש".

47. גם מכתב זה מהווה לשון הרע נגד התובעת, בכך שנטען בו כי התובעת נחקרה במשטרה ושוחררה בתנאים; בכך שנטען בו כי חקירתה באה בעקבות תלונה על סחיטה באיומים שבוצעה במשרד התובעת ובנוכחותה; אף נטען בו כי החקירה היתה בגין מעורבות בארגון פשיעה. מדובר, גם בענין פרסום זה, בלשון הרע הן כי התכנים בו עלולים לבזות ולהשפיל את התובעת, הן כי הם עלולים לפגוע במשלח ידה כעורכת דין, ובמשרתה דאז כתובעת עירונית במועצה אזורית עמק המעיינות.

48. כאמור הנתבע הודה כי הוא שלח מכתב זה למי שאינו התובעת עצמה, ומכאן שמתקיים לגביו יסוד ה"פרסום" בחוק איסור לשון הרע.

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 74535-11-20 שינו אמיתי נ' הירש

תיק חיצוני:

סיכום ביניים

49. בפרסומים 1-3 ו-9, פרסם הנתבע לשון הרע נגד התובעת.

הגנות

פרסום מס' 1

50. הנתבע טען כי "כל האמור בציטוט נכון". מדובר, בשפה משפטית, בטענה להגנת אמת הפרסום, לפי סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע.

51. בענין הטענה בפרסום זה, לפיה התובעת נחקרה בנוגע לחשד כי תושב עפולה נסחט במשרדה ובנוכחותה, הנתבע הוכיח שטענה זו לפיה התקיימה חקירה כזו היא אמת, ועמדתי על כך לעיל.

52. בכך שנטען בחקירה שהסוחטים היו עבריינים, גם זאת הוכח בפניי. התובעת נשאלה בחקירתה במשטרה "מחומר החקירה עולה כי במשרד שלך נערכה פגישה בין שי לוי ליאור שלמה ואיציק כהן כאשר תוכן הפגישה הוא פעילות המוגדרת כסחיטה באיומים כאשר את נוכחת בחלל המשרד ונמצאת פיזית במשרד, האם יש לך הסבר לכך?" (החקירה במשטרה, גיליון 6 ש' 186-184). התובעת אישרה באותה חקירה כי היא מכירה את עברו הפלילי של שי לאורך השנים ומסרה כי הוא לקוח שלה והיא מייצגת אותו בכל המעצרים (גיליון 5 מתוך 8 ש' 160-161). שי לוי אף העיד בפניי כי הוא עבריין 20 שנה וכל החיים יהיה עבריין (פרוטוקול 3.2.2022 ע' 147 ש' 26).

53. מצאתי בנוסף כי הנתבע הוכיח, גם נוכח כמות הראיות הנדרשת להוכחת מעשה פלילי במשפט אזרחי, כי שי לוי וליאור שלמה סחטו את איציק כהן במשרד התובעת. ההנמקה למסקנה זו מפורטת בנספח להחלטה זו שחל עליו איסור פרסום.

סחיטה בנוכחות התובעת

54. אינני מוצא כי הנתבע הוכיח (אף בנטל אזרחי רגיל) כי בפגישה במשרד התובעת בה נסחט איציק כהן, נכחה התובעת. גם בענין זה ראו את הנספח להחלטה זו.

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 74535-11-20 שינו אמיתי נ' הירש

תיק חיצוני:

55. הנתבע טען בהליך זה טענה חלופית של זוטי דברים. והוא אמנם הוכיח אמת הפרסום לגבי החלקים של הפרסום לפיהם תושב עפולה נסחט על ידי עבריינית במשרדה של התובעת, והעבריינים והתובעת נחקרו. אולם ההבדל, מבחינת התובעת, בין מצב שבו בוצעה סחיטה באיומים בידי אחרים בתוך משרדה, לבין הטענה שהיא נכחה במעמד הסחיטה, הוא הבדל מהותי, ואינו בגדר זוטי דברים.

שותפות התובעת במועדון חשפנות

56. הנתבע לא הרים את הנטל להוכיח שהתובעת היתה שותפה במועדון חשפנות. אמנם אף לשיטת התובעת עצמה, בעלה היה בעל מועדון חשפנות (ע' 30, ש' 16-17), אולם הטענה בפרסום היא לכך שהתובעת שותפה בבעלות במועדון, וזאת – לא הוכחה. הנתבע טען להלכת השיתוף, וטען כי לפי הלכת השיתוף בני זוג נשואים שותפים לחלוטין בכל העסקים שלהם. עוד טען כי התובעת היתה משלמת את חשבונות הארנונה והמים שלה מההכנסות של המועדון (ע' 92 ש' 35-32). הטענה בענין הלכת השיתוף נדחת. ראשית, על בני זוג שנישאו לאחר 1.1.1974 לא חלה הלכת השיתוף אלא משטר איזון המשאבים לפי חוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג-1973 (ראו ע"א 6839/19 חדד נ' פיקהולץ, פס' 11 (20.1.2021)). ולפי משטר זה, השיתוף בין בני זוג בנכסיהם נדחה עד למועד מות אחד מבני הזוג, או משבר חמור או אירוע כלכלי חריג כמו פשיטת רגל (שם, פס' 10; אירוע המכונה גם "מועד קריטי"). הנתבע לא הוכיח, ולו בקירוב, שהגיע מועד גיבוש השותפות בנכסים של התובעת ובן זוגה. חריג לדחיית מועד גיבוש השותפות בין בני הזוג לפי משטר חוק יחסי ממון הוא כאשר קיימת כוונה ספציפית לשיתוף בנכס פלוני על פי הדין הכללי (ענין חדד, פס' 12), אולם גם זאת לא הוכיח הנתבע, ולו בקירוב.

סיכום בענין הגנת אמת הפרסום – פרסום מס' 1

57. הנתבע לא הוכיח את אמת הפרסום בפרסום מס' 1, בנוגע לטענה העובדתית בפרסום זה לפיה התובעת נכחה בישיבת הסחיטה באיומים, שהתרחשה במשרדה בעת שהייתה במשרד. כמו כן לא הוכיח הנתבע את הטענה העובדתית בפרסום זה לפיה התובעת שותפה במועדון חשפנות. הנתבע כן הוכיח כי איציק כהן אמנם נסחט באיומים במשרד התובעת בידי עבריינים וכי העבריינים והתובעת נחקרו בגין כך במשטרה. לגבי עובדות אלה שהוכחו כאמת, הנני מוצא ענין ציבורי כאמור בסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, ודי לשם כך בעובדה שמדובר בסחיטה באיומים שבוצעה במשרדה של עורכת דין שהיא תובעת עירונית, ובעורכת דין שהיא תובעת עירונית אשר נחקרה באזהרה.

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 74535-11-20 שינו אמיתי נ' הירש

תיק חיצוני:

פרסום מס' 2 – הגנות

58. עמדתי לעיל, בענין פרסום מס' 1, על כך שלמרות שהוכח שעבריינים סחטו את איציק כהן במשרד התובעת, הנתבע לא הוכיח את אמיתה של הטענה לפיה התובעת נכחה במעמד הסחיטה. על דרך קל וחומר הנני קובע כי הנתבע לא הוכיח את הטענה העובדתית בפרסום מס' 2 לפיה התובעת "חצתה את הקווים", כאשר משמעות ביטוי זה בהקשרנו היא שהתובעת עברה מייצוג מותר ומכובד של עבריינים, להשתתפות בעצמה בפעילות עבריינית.

59. הנתבע לא הביא בדל ראיה לטענה לפיה ישנו חרם על התובעת או כי כל הבכירים בתחום מזהירים שלא לקחת את הייצוג שלה, ועל כן הנני קובע כי גם אמיתות טענות עובדתיות אלה לא הוכחה בידיו.

פרסום מס' 3 – הגנות

60. כבר עמדתי לעיל על כך שהנתבע לא הוכיח שהתובעת היתה שותפה במועדון החשפנות של בעלה. מכאן שנדחת הגנת אמת הפרסום בענין הטענה בפרסום מס' 3 לפיה מדובר במועדון חשפנות של "אמיתי ואשתו" ולפיה התובעת "שותפה" בה. גם לא הוכח שמדובר במועדון חשפנות "של עבריינים וסוטי מין".

פרסום מס' 9

61. פרסום מס' 9 הוא כאמור מכתב הממוען לנציבות הביקורת על מערך התביעות, והממוען בהעתק למועצה אזורית עמק המעיינות וללשכת עורכי הדין במחוז צפון.

62. הנתבע טען בין היתר כי הוא הוציא מכתב זה כעורך דין, עבור מר איציק כהן כלקות. אכן, "לא יהא זה ראוי להטיל על עורך דין אחריות בגין לשון הרע אם הוא כותב בשמו של לקוחו ועל פי הרשאתו מכתב שיש בו משום פרסום לשון הרע על הנפגע, שהרי שלוחו של אדם כמותו, כפי שנקבע בס' 2 לחוק השליחות" (פסק דינו של כבוד השופט ח' ברנר ב-ת"א (שלום ת"א) 34543/07 אוזן נ' ווידסלבסקי, פס' 9 (22.11.2009); ראו גם ת"א (שלום ראשל"צ) 2559/06 כהן נ' חג'אג' עו"ד, פס' 33 (2.6.2010); ת"א (שלום ת"א) 31992-01-21 אס. אייץ. אר 1 לניהול והשקעות בע"מ נ' עו"ד שמואלי, פס' 22 (22.12.2021)). אוסיף משלי: אינני סבור כי לא ייתכנו מצבים שבהם עורך דין יחויב בלשון הרע בגין פרסום שפרסם לבקשת לקוחו כאשר מדובר למשל בנוסחים בוטים, שמות גנאי, קללות וכיוצ"ב; לעורך דין בסופו של דבר זכות בחירה איזה נוסח להוציא תחת ידיו. אולם לשון הרע בפרסום מס' 9 מושא ענייננו אינה בדמות לשון בוטה; לשון הרע בו

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 74535-11-20 שינו אמיתי נ' הירש

תיק חיצוני:

- 1 היא בטענות עובדתיות בו, ולמעט במצב שבו עורך הדין יודע שהטענות העובדתיות שמוסר לו
- 2 לקוחו אינן אמת, הלקוח הוא האחראי לטענות העובדתיות שהוא מבקש מעורך דינו לפרסם.
- 3
- 4 63. הכרעתי בשאלה אם הנתבע הוכיח שהוא פרסם את פרסום מס' 9 לבקשת לקוח, מצויה
- 5 בנספח להחלטה זו.
- 6
- 7 ניתנה היום, ה' ניסן תשפ"ב, 06 אפריל 2022, במעמד הצדדים.
- 8
- 9

10

דניאל קירס, שופט

